

Mgr. Danuše Ducháčková – životopis

Paní Mgr. Danuše Ducháčková, rozená Kressová, se narodila 27. února 1955 v Brně, ale do svých dvou let žila v Černé Hoře. Poté, co tatínkovi sebrali továrnu, přestěhovala se rodina do Brna – Králova Pole. Paní Danuši byly dva roky.

Od dvanácti let chodila do Skautu a stalo se to její oblibou, jakmile ale přišli Sověti, skauting byl zrušen. Ze Skautu si odnesla tři důležité zásady, a to pomáhat lidem, statečně bojovat s překážkami v životě a chránit přírodu.

Do základní školy chodila na Slovanské náměstí, a ze srpna 1968 si pamatuje, jak po parku jezdily sovětské tanky. Ve škole se zamilovala do anglického jazyka a chtěla se stát učitelkou. Podařilo se jí vystudovat gymnázium sídlící rovněž na Slovanském náměstí.

Později měla problémy dostat se na vysokou školu, jelikož byla dcerou živnostníka a panovala normalizační 70. léta. Po prvním neúspěchu vystudovala roční jazykovou nástavbu, kde se věnovala anglickému jazyku. Složila sice státní zkoušky, ale ani na druhý pokus na vysokou školu přijata nebyla.

Začala pracovat v zahraničním oddělení Průmyslových staveb a v jednadvaceti letech byla pracovníčně poslána na necelý rok do Sýrie, odkud si dovezla spoustu zážitků. Po návratu se vdala za RNDr. Ludvíka Ducháčka a po narození staršího syna se přestěhovali do Bystřice nad Pernštejnem.

V té době zkusila přihlášku na vysokou školu již popáté (český a anglický jazyk na Filozofické fakultě současné Masarykovy univerzity v Brně – dálkové studium) a vyšlo to, i když to bylo náročné, protože se starala o dva malé syny a začala chodit i do zaměstnání. V Bystřici vyučovala na zdejším víceletém gymnáziu a manžel pracoval v Uranových dolech v Dolní Rožínce, se kterým se seznámila díky tehdejší televizní soutěži Deset stupňů ke zlaté. Manžel jako znalec geologie sbíral nerosty, horniny a zkameněliny a většinu sbírky odkázali Městskému muzeu v Bystřici nad Pernštejnem.

V Bystřici strávili Ducháčkovi 28 let a líbilo se jim tam, ale nakonec se musela z rodinných důvodů paní Danuše s manželem a dětmi odstěhovat zpět do Brna – Králova Pole. Po návratu pracovala paní Danuše jako učitelka na Základní škole na Slovanském náměstí, které sama jako dítě navštěvovala.

Po revoluci v roce 1989 procestovala s rodinou kus Evropy. Nyní se v důchodě věnuje s manželem společným koníčkům – luštění osmisměrek či křížovek, televizní soutěže, zahrádkaření, četbě knížek, vlastní psané tvorbě aj.

Řídí se třemi oblíbenými hesly: Miluj, trochu věř a neubližuj.